ರವಿ: ಅಶೋಕ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ?
ಅಶೋಕ: ಜನರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಾರೆ.
ರವಿ: ಹಾಗಾದರೆ ಅವರು ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕರೇ?
ಅಶೋಕ: ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಪೋಸ್ಟ್ ಮ್ಯಾನ್!

ಸಂತೋಷ: ರಾಮು ನಮ್ಮನೆ ಟಿ.ವಿ.ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕಂಟ್ರೋಲಿಂಗ್ ಸ್ವಿಚ್‌ಗಳಿವೆ.
ರಾಮು: ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆಯಲ್ಲ.
ಸಂತೋಷ: ಹೌದು ಕಣೋ, ಒಂದು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಮತ್ತೆ ಮೂರು ನನ್ನ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳದ್ದು!

ಆತ: ಅಡುಗೆ ಕೆಲಸ, ಪಾತ್ರೆ ತೊಳೆಯುವುದು, ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಬೇಸರವಾಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ.
ಈತ: ಹೌದಾ, ನಾನು ಇದೇ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಬೇಸರವಾಗಿ ನನ್ನಾಕೆಗೆ ಡೈವೋರ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆ.

ಕೃಷ್ಣ: ಶಿವು ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸೌದೆ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಯ್ತಲ್ಲ, ಈಗ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ?
ಶಿವು: ಈಗ ಅವರು ಇದ್ದಿಲು ಅಂಗಡಿ ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಜನಗಣತಿದಾರ: ಮೇಡಂ ನಿಮಗೆ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳಿವೆ ಅಂತೀರಿ. ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಈಗಿನ ವಯಸ್ಸು ಎಷ್ಟು?
ಮನೆಯಾಕೆ: ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಾಕೆ ಹೇಳಿದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಐದು ವರ್ಷ ಕಡಿಮೆ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಿ.
ಜನಗಣತಿದಾರ: ಆಕೆ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷ ಎಂದು ಬರೆಸಿದ್ದಾಳೆ.

ರೈಲ್ವೆ ಅಧಿಕಾರಿ: ಏನ್ರೀ ಒಂದು ಗಂಟೆ ತಡವಾಗಿ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ?
ಅಭ್ಯರ್ಥಿ: ಸರ್ ನಾನು ಬಂದ ರೈಲು ಒಂದು ಗಂಟೆ ತಡವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿತು.

ಒಂದು ವಾರದಿಂದ CCTV ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ....

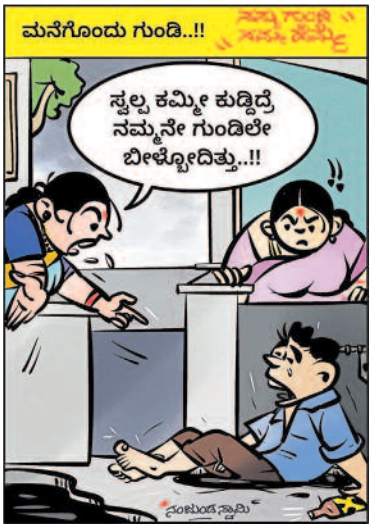

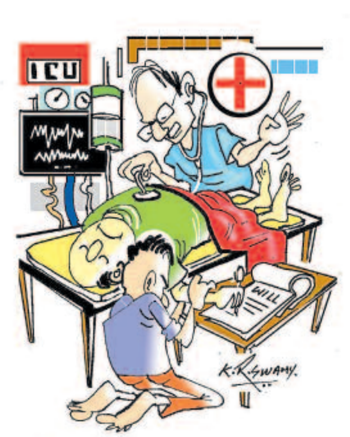

ಹೆಚ್ಚೆಂದ್ರೆ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಇನ್ನು ಮೂರ್ನಾಕು ದಿನ ಬದುಕಬಹುದು.... ಅಷ್ಟೇ...

ಆತ: ಅಲ್ಲ, ನಾವಿಬ್ಬರೇ ಈ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀವಿ. ನನಗೆ ಭಯ ಆಗುತ್ತಿದೆ, ನಿಮಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಆಗೋದಿಲ್ಲವೇ?
ಈತ: ನನಗೆ ಯಾವ ಹೆದರಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಇದೇ ಬೋಗಿಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇನೆ!

ಆತ: ಇಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಪಾದಚಾರಿಗಳ ಸುರಕ್ಷತೆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲ, ಈಗ ಅವರೆಲ್ಲಿ?
ಈತ: ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ರಸ್ತೆ ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ತೀರಿಹೋದರು.

ಗ್ರಂಥಪಾಲಕ: ಅಲ್ಲ, ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಗಾಂಧೀಜಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೇ ಕೇಳುತ್ತೀರಲ್ಲ? ನಿಮಗೆ ಅವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಷ್ಟು ಅಭಿಮಾನವೇ?
ಓದುಗ: ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ ಒಮ್ಮೆ ಗಾಂಧೀಜಿ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಐನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು!

ತಂದೆ: ಏನಮ್ಮ ಸವಿತಾ ನಿನ್ನ ಅಮ್ಮ ಇವತ್ತು ಏನೊಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ಏನಾದರೂ ಮೌನಗೌರಿ ವ್ರತ ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವಳೇ?
ಮಗಳು: ಇಲ್ಲಪ್ಪ, ಅವರು ಈಗ ತಾನೆ ತುಟಿಗೆ ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿಕ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಲಲಿತಾ: ಸ್ಮಿತಾ ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ವಕೀಲನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.
ಸ್ಮಿತಾ: ಯಾಕೆ ವಕೀಲನನ್ನಾಗಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕು?
ಲಲಿತಾ: ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು ಉಪಯೋಗಿಸದ ಒಂದು ಕಪ್ಪು ಕೋಟು ಇದೆ. ಅದರ ಉಪಯೋಗವಾದರೂ ಆಗಲಿ ಅಂತ.

ಪ್ರಿಯಕರ: ನಿನಗೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತದೆಯೇ?
ಪ್ರೇಯಸಿ: ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಿಮ್ಮದಲ್ಲ, ನನ್ನದು.

ಸಂಗ್ರಹ: **ಶಂಕರೇಗೌಡ ತುಂಬಕೆರೆ, ಮಂಡ್ಯ**